

kan være enig med det ærede Medlem med Hensyn til hans Omtale af Læretiden: Der har til Folketingets Udvalg været fremsendt en Oversigt over Læretiden og over Lærlingelønnen i København og ligeledes over Læretiden og Lærlingelønnen i Provinserne, og deraf fremgaar, at ca. 30 af de Fag, der er omtalte, bevæger sig over en Læretid af under 5 Aar, hyppigst er det 4 Aar, i enkelte Tilfælde 3—4 Aar. Jeg synes derfor, at jeg har Ret, naar jeg af denne Omstændighed udleder, at Bestemmelsen i Loven af 1889 var en Maksimalbestemmelse og forstaas som en Maksimalbestemmelse, men at det maa findes rimeligt, at praktiske Folk indenfor et Fag enes om en noget kortere Læretid.

Peder Hedebo: Jeg er bekendt med den Oversigt, som den højtærede Minister omtalte. Den skriver sig fra Centralarbejdsanvisningskontorets Virksomhed og Bestræbelser for at anvise Lærlinge, og de Oplysninger, som den indeholder, skriver sig fra de vedkommende Arbejdsgiverorganisationer. Jeg tror dog, at man for Lønnens Vedkommende skal tage paa disse Oplysninger med nogen Reservation; men lad det nu ligge.

Den højtærede Minister fremdrøg særlig Spørgsmaalet om Læretidens Længde. Jeg tror ikke, den højtærede Minister har Ret i, at det er i et Flertal af Fag, at Læretiden er 4 Aar. Jeg tror, at Læretiden i et Flertal af Fag er 5 Aar eller 4 à 5 Aar, som det flere Steder hedder. I hvert Fald vil det sikkert vise sig, at det er Flertallet, naar man tager Hensyn til de paagældende Fags Omfang, idet der jo er stor Forskel paa Fagenes Størrelse. Det er i meget stor Udstrækning de store Fag, som har en Læretid af 5 Aar — f. Eks. et saa stort Fag som Maskinarbejderfaget —, og der kunde nævnes adskillige andre Fag.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): De Udtalelser, der nu fremkom fra det ærede Medlem, viste jo, at vi er enige om, at det har vist sig at være en Maksimalbestemmelse.

Med Hensyn til Lærlingelønnen mente det ærede Medlem, at de Oplysninger, der er udarbejdede af Arbejdsanvisningskontoret, maatte modtages med al mulig Reservation, fordi de skulde skyldes Meddelelser fra Arbejdsgiverkredse. Nu er det jo imidlertid et Forhold, hvorom det er let at faa Oplysninger ogsaa fra den Side, som

det ærede Medlem repræsenterer i faglig Henseende, og jeg vilde da finde, at forsaavidt det ærede Medlem maatte kunne bestride disse Oplysningers Rigtighed, kunde det gøre Regning paa almindelig Interesse at faa et Supplement frem fra den Side. Det er et Forhold, som interesserer mange Mennesker, ogsaa mange Arbejdsgivere, som har fundet det rimeligt, at der fremkom Reformér paa dette Omraade.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Peder Hedebo: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Thomas Larsen: Jeg beklager i Henhold til mine tidligere Udtalelser dette Forslag og vil nødig deri se et Forsøg paa at standse Lovforslaget med de utvivlsomme Fremskridt, det indeholder. Da jeg gerne vil fastholde Haabet om, at det dog trods det sené Tidspunkt i Samlingen skal lykkes at gennemføre Sagen, vil jeg dog ikke modsætte mig det Forslag om Nedsættelse af et Udvalg, som det ærede Medlem her har fremsat.

Peder Hedebo: I Henhold til de Udtalelser, jeg har fremført, synes jeg, det maa være klart, at der ikke i vort Forslag om Nedsættelse af et Udvalg ligger noget som helst Ønske om at standse Forslaget. Hvad vi ønsker, er at forbedre Lovforslaget, saaledes at vi kan give det vor Stemme, og kan det naas, skal det ikke glæde nogen mere end mig og mit Parti.

Hermed sluttede Forhandlingen om Udvalgs Nedsættelse.

Peder Hedebo's Forslag om at henvise Lovforslaget til et Udvalg paa 15 Medlemmer

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Da der allerede er stillet Forslag om, hvem der skal vælges til Medlemmer af dette Udvalg, vil jeg med Tingets Samtykke lade Valget foretage i dette Møde. Hvis ingen Indgørelse gøres, bebragter jeg Samtykket hertil som givet (Ophold). Det er givet.